

અફીણસ્તોત્ર

તથા

વિજયાસ્તોત્ર.

અફીણસ્તોત્ર.

ૐ. આ અશીષુસ્તોત્રલઘુમાલામંત્રના શ્રીવિવેક ઋષિ, સં-
સારીન હંદ, અશીષુ દેવતા, મનમાં આનંદ ઉપજવવાના સામર્થ્ય-
વાળું એવી પ્રાંતિ આ ઋષિ, સ્વકર્તવ્યમાં પ્રમાદ ઉપજવી અ-
ધઃપાત કરનાર આ શક્તિ, અને તેના વ્યસનને લગુ દેવામાં
તેના ભક્તોના મનની નિર્બળતા આ કીલક છે.

કરુન્યાસ. પ્રાતઃકાળમાંજ પોતાનું સ્મરણુધ્યાન કરાવવાના
પ્રબળ સામર્થ્યવાળું એ પ્રમાણે અંગૂઠાઓને નમસ્કાર, પીતીવેળા

બાઈ વાલબાઈના સ્મરણુધ્યે પ્રકટ કરનાર:-કાળીદાસ જોડાલાલ વડીલ.

રાજકોટ-કાઠિયાવાડ.

વા ખાતીવેળા પીનારનું વા ખાનારનું મોટું બગાડી નાંખવાના સા-
મર્થ્યવાળું એ પ્રમાણે તજનીઓને નમસ્કાર, દ્રવ્ય તથા સમયનો
દુરુપયોગ કરાવી શરીરાદિને નિર્બળ કરનાર એ પ્રમાણે મધ્યમા-
ઓને નમસ્કાર, મનમાં દીનતા ઉપજવવાના પ્રભાવવાળું એ પ્રમાણે
અનામિકાઓને નમસ્કાર, કર્તવ્યનિષ્ઠાની ન્યૂનતાવાળામાં વિશેષ
પ્રતીત થનારું એ પ્રમાણે કનિષ્ઠિકાઓને નમસ્કાર, અને મનુષ્યને
ચોટચાપછી પ્રાયશઃ તેનાથી પૃથક્ નહિ થવાના દુરાગ્રહવાળું એ
પ્રમાણે હથેળીઓને તથા હાથના નીચેના ભાગોને નમસ્કાર.

હૃદયાદિન્યાસ. પ્રાતઃકાળમાંજ પોતાનું સ્મરણુધ્યાન કરાવ-
વાના પ્રયત્ન સામર્થ્યવાળું એ પ્રમાણે હૃદયને નમસ્કાર, પીતીવેળા
વા ખાતીવેળા પીનારનું વા ખાનારનું મોટું બગાડી નાંખવાના સા-
મર્થ્યવાળું એ પ્રમાણે શિરપર સ્વાહા, દ્રવ્ય તથા સમયનો દુરુપ-
યોગ કરાવી શરીરાદિને નિર્બળ કરનાર એ પ્રમાણે શિખાપર વષટ્,
મનમાં દીનતા ઉપજવવાના પ્રભાવવાળું એ પ્રમાણે કવચને હુમ,
કર્તવ્યનિષ્ઠાની ન્યૂનતાવાળામાં વિશેષ પ્રતીત થનારું એ પ્રમાણે ત્રણ
નેત્રોને વૌષટ્, અને મનુષ્યને ચોટચાપછી પ્રાયશઃ તેનાથી પૃથક્
નહિ થવાના દુરાગ્રહવાળું એ પ્રમાણે અસ્ત્રને કટ્.

અદ્વીતીની પ્રીતિ મેળવવામાટે તેના ભક્તોને પાઠ કરવામાં
તથા વિચાર કરવામાં આ સ્તોત્રનો વિનિયોગ છે.

ધ્યાન. અદ્વીતી ખાવાથી વા પીવાથી યુદ્ધમાં મલસાગ થઈ
જતો નથી, તેનું સેવન વિષયસેવનમાં ઉપકાર કરે છે, તેના સેવ-
નથી આંખો રાતી થવાથી બીજા લય પામે છે, તેના ભક્ષણાદિથી
અંગમળ વધે છે, તેની ઉપાસનાથી સ્નાનની પીડાથી દૂર રહેવા
પ્રયત્ન ઇચ્છા પ્રકટે છે, બેઠાં બેઠાં દિવસે કામની વેળા પણ ઉંઘ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૬૯૦ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ અમદીય સ્તોત્ર ૧૪૫

વિષય સ્તોત્ર

વિષય ૮-૬

લઈ શકાય છે, અને તેના અનન્ય સેવનથી અન્યાયવડે પારકું પોતાનું કરી લેવાની પ્રવૃત્તિ થાય છે, આવા કલ્પિત ગુણોનો વિચાર પોતાના મનમાં ગોઠવી અફીણના ભક્તો નિશ્ચિન તેનું ધ્યાન કરતા પ્રતીત થાય છે.

હે અફીણ ! તું શ્યામ છે તેથી શ્યામશરીરવાળા શ્રીવિષ્ણુની પેટે તું જ્યાં ત્યાં વિજય મેળવે છે. હિંદુઓનો કેટલોક ભાગ, મુસલમાનોનો કેટલોક ભાગ, ને ચીનાઓનો મોટો ભાગ તેમનાં ધર્મશાસ્ત્રોમાં માદક પદાર્થના સેવનનો નિષેધ કર્યા છતાં તેઉપર હરતાળ મારી તને પ્રસન્નમને ઉપાસે છે, એ તારો વિજય અવશ્ય અદ્ભુત છે !

નાનાં બાળકો રુદ્ધવડે પોતાને પીડા ન કરે તેથી તેના આરોગ્ય બગડવાનો વિચાર બાળુએ મેલી કેટલીક માતાઓ તેમને તારું સેવન કરાવે છે, કેટલાક વૃદ્ધ પુરુષો ને સ્ત્રીઓ બીજા વાસ્તવિક ટેકાને ત્યજી તને પોતાના ટેકારૂપ સમજી તારી ઉપાસના કરે છે, કેટલાક પ્રવાસીઓ પ્રવાસનો શ્રમ ન જણાવાતું બાનું કાઢી તારા સેવનમાં તત્પર થાય છે, કેટલાક રજોગુણી મનુષ્યો વિષયાનંદની અધિક લાલસાથી પરિણામ વિચાર્યાવિના તારી ઉપાસનામાં પ્રવૃત્ત થાય છે, ને કેટલાક બ્રહ્મચારી, સંન્યાસી, ગોસાંધ, સાધુ, ને ફકીર પ્રભુની ઉપાસનામાં પૂરતું મન નહિ રાખતાં સાવધાનતાપૂર્વક સમયસર તારી ઉપાસના કરે છે, એ સર્વ તારા પરાક્રમની વિજય-ધ્વજાઓ છે !

તું અત્યંત કટુ છે, છતાં તારા અનન્યભક્તો તને શાકરથી પણ વિશેષ ગળ્યું સમજે છે, તું પેટમાં ચુંક ઉપજાવવાના તથા તને ખાનારપીનારનું મોઢું બગાડી નખાવવાના સામર્થ્યવાળું છે, છતાં

તારા ભક્તોને તું પરમ પ્રિય છે, તું સ્નાનને તથા ઉદ્યોગને શત્રુ-
સમાન ગણે છે, અને ચોરી તથા મિથ્યાભાષણાદિ શીખવે છે,
છતાં તારા ભક્તો તારામાં લેશ પણ દોષ જોઈ શકતા નથી, તેથી
તેં તેમનાં જ્ઞાનચક્ષુ હરી લીધાં છે એમ તટસ્થ વિવેકી જનોને સ્પષ્ટ
જણાઈ આવે છે.

એક મા પોતાના નાના બાળકને અફીણુની વા અફીણુયુક્ત
પદાર્થની ગોળી આપતી પ્રતીત થાય, ને એક ક્ષત્રિય કે મુસલમાન
પિતા કે પિતામહ પોતાના પુત્ર કે પૌત્રને નાની બંગલીમાં અફી-
ણુનો કસુંબો પાતો પ્રતીત થાય, ત્યારે તારા અલૌકિક મહિમાનું
જ્ઞાન કયા સહૃદય મનુષ્યને ન થાય ?

હવે રજપૂતઆદિને યુદ્ધ કરવાનો સમય લગભગ વીતી ગયો
છે, છતાં યુદ્ધક્ષણે મલનો ત્યાગ ન થઈ જાય તેની ચિંતા રાખી
તારા સેવનની તેઓ અગત્ય માને છે, કામીઓ તારા સેવનથી પોતાને
વધારે કામસુખ મળ્યાનું માને છે, નિર્બળો તારા સેવનથી બળ
આવ્યાનું માને છે, અને રાજાઓનો ને ધનાઢ્યોનો કેટલોક ભાગ
તારા સેવનથી પોતાનામાં વિશેષ મોટાઈ આવ્યાનું માને છે, આ
સર્વ તારા મહામોહનીનો પ્રતાપ છે.

તારું સેવન કરવાનો સમય પ્રાપ્ત થયે જો તારા ભક્તોને તારી
પ્રાપ્તિ થતી નથી તો તેમને ઉપરાઉપર બગાસાં આવે છે, તેમના
પગમાં કળતર થાય છે, તેમનાં મન ને ઈંદ્રિયો વ્યાકુળ થાય છે,
ને તેમના મોઢામાં શીણુ આવી મૂર્ચ્છાજેવી સ્થિતિ તેમને પ્રાપ્ત
થાય છે, છતાં મોહથી પરાભવ પામેલા ને જેમના હૃદયનેત્રનું તેં
ગુપ્તરીતે હરણુ કરી લીધું છે એવા તારા અનન્ય ઉપાસકો તનેજ
આ વિશ્વમાં પરમ ઉપાસના કરવાયોગ્ય માને છે.

તું આળસ, પ્રમાદ, ને દીર્ઘસૂત્રતા ઉત્પન્ન કરે છે, તું તારા સેવકોને દિવસે પ્રાત્નવ્યવહારને તિન્નાંજલિ દષ્ટ કૃત્રિમ નિદ્રાવડે માથું કેમ ધુણાવ્યા કરવું તથા ભાન ભૂલી આંખોને કેમ વીંચવીઝવાડવી તે શીખવે છે, વળી તું ચોરી કરતાં, જૂઠું ખોલતાં, નકામી વાતો કરતાં, દીનતાવડે પરાધીન થતાં, લજ્જારહિત થતાં, ને સંબંધી જનોઉપર દયારહિત થતાં શીખવે છે. તારા સેવકોને લોકો “ અંધાણી ” એવું અપમાન ભરેલું નામ આપે છે, તથા તેમનો કોઇ વિશ્વાસ કરતું નથી, છતાં જેમણે પોતાપણું ખોષ નાંખ્યું છે એવા તારા ભક્તો લોકોના કથનાદિની કાંઈ પણ દરકાર કરતા નથી. તારા અનન્યભક્તોની ઉપર જણાવેલી સ્થિતિ તારા મહિમાની સૂચક નથી એમ કોણ કહી શકે ?

ચંકુલખાનામાં ચટાઈઓપર આડા પડ્યા પડ્યા તારા ભક્તો જ્યારે તારા વિષમય ધૂમાડાનું પાન કરી મોઢામાંથી શીણ કાઢતા તથા ખેભાન થયાજેવા પ્રતીત થાય છે, ત્યારે તારા વિનામૂલ્યના નહિ પણ સામું મૂલ્ય આપીને થયેલા તે દાસોની તેમના કોઇ પણ પ્રકારના વાસ્તવિક સ્વાર્થવિના માત્ર તેમની મૂર્ખાઈથી થયેલી આવી દીનદશા જોઈ તારી મોહનીનું ભયંકર સ્વરૂપ તારી ભક્તિમાં નહિ જોડાયેલા સર્વ વિવેકી જનોને સ્પષ્ટ પ્રતીત થાય છે.

તું તમોગુણથી ભરેલું ને આળસ આદિ દુર્ગુણોના પિતારૂપ છે, તારા સેવનથી મનુષ્યને કાંઈ પણ લાભ થતો નથી, કેંતુ સર્વથા તેને હાનિજ થાય છે, અને તું અભ્યુદયનાં તથા નિઃશ્રેયસનાં સાધનોમાં માણસની જોઈએ તેવી સાવધાનતાવાળી ને ઉત્સાહવાળી પ્રવૃત્તિ થવા દેતું નથી, છતાં તારા સેવનના પ્રબળ પ્રતાપવડે વ્યવહાર તથા પરમાર્થના વાસ્તવિક સ્વરૂપનું ઘણું અંશે ભાન ભૂલી ગયેલા તારા

અનન્યભક્તો ચોરામાં, ડેલીમાં, કે પોતાને ઘેર પ્રસન્ન મને તારું સેવન કરે છે, ને તને મીઠાઈ આદિનું નૈવેદ્ય ધરે છે ! વળી તારા ભક્તોને મનુષ્યોના પરસ્પરના વૈરની નિવૃત્તિ કરાવતી વેળા વાપરવાયોગ્ય બીજો કોઈ પદ્ધતિ જગતમાં પ્રતીત થતો નથી, પણ તારો રસ(કસુંબો)જ વૈરની નિવૃત્તિ કરાવતી વેળા વાપરવાયોગ્ય તેમને પ્રતીત થાય છે, એ પણ તારી વિલક્ષણ મોહનીનોજ પ્રતાપ છે.

તારા સેવનથી ઉપજેલી ધૂનમાં તારા ભક્તો કેવાં વિલક્ષણ પરાક્રમ કરે છે તેના થોડાક નમુના તારા ભક્તોને પોતાની રિથિતિનું કાંઈક ભાન થવા અહિં ઊતારાય છે:—તારો કોઈ ભક્ત પેશાબ કરવા બેઠો હતો તેવામાં તેને તારા પ્રતાપથી ઝોકું આવવાથી તેની ઘોળી પાઘડી પડી ગઈ. પછી તેણે પેશાબ કરીને ઊઠીને પોતાની આગળ પડેલી પાઘડીને બગલું સમજી પાસે ઊભેલા કોઈને પૂછ્યું કે:— “આપા ! બગલું ચીણું (કાણું) માર્યું ?” તારા બે પરમ ભક્તો ઘોડેસ્વાર થઈને પરગામ જતા હતા, માર્ગમાં એક ગામ આગળ ઊતરી તારી ઉપાસના કરી ભાતું ખાવા બેઠા. પછી તારા સેવનથી ઉપજેલી ધૂનમાં ઘોડાં ત્યાં મૂકી ચાલવા લાગ્યા. સામે ગામ પહોંચી ધર્મશાળાવાળાને પોતાના ઘોડામાટે ઘાસ તથા ચંદીનો બંદોબસ્ત કરવા સૂચના કરી. ધર્મશાળાવાળાએ તેમનાં ઘોડાં ક્યાં છે એમ પૂછ્યું ત્યારે બંનેને ભાન આવ્યું કે તેમનાં ઘોડાં તો સનીપના ગામના પાદરમાં રહી ગયાં છે ! તારા એક સેવકે તારી ઉપાસનાથી ઉપજેલી ધૂનમાં ભરેલી બંદુક પોતાના ભણી રાખી તે ફેડવાનો પ્રયત્ન કરવા માંડ્યો ! ને બીજા એક તારા ભક્તે પોતાના છોકરાને તારા ગુણની પરીક્ષા કરાવવા તારું થોડું સેવન કરાવ્યું. તે છોકરાના પ્રાણનો તે સરીર-માંથી વિયોગ કરાવ્યો. તે જોઈ તારા તે ભક્તે કહ્યું કે:— “છારો મરી મયો પણ અક્ષીણ ચંગો છે !”

તારું પરાક્રમ અપાર છે ! તું જ્યારે તારા પરમ ભક્તોના હાથમંડળ આવે છે ત્યારે તેઓને પ્રસન્ન કરી તારી ઉપાસનામાં જોડવાની ઇચ્છાનાળા ખીજ મફતીઆ ભકતો પોતાનું ને જગતનું ભાન ભૂલી તારી સ્તુતિ કરવા લાગી જાય છે, જે સ્તુતિમાંનાં થોડાંક વચનો અહિં તારી તેમના ઉપર પ્રસન્નતા થવાની ઇચ્છા રાખી અવતરણુ કરાય છે:— “ આઘો દાણો અમલરો, ચપટી ભાંગ ન ખાય; તે નરુ કોઠી સરીખડા, ધાને ધાન સમાય. ” “ કાળી આંખ કરે કીમ કમિતી, જેનો કંથ ન રાતી આંખ કરે. ” “ અધીણુખિન આશક અલુના હૈ. ” “ એભો કહે ઉમરાવને, આપુ બહુત અજળ; જીનકો આહ પટંતરો, જુધમેં કરે જવાળ. ” અને “ આપુવટણુ ને જોગપંથ, જો શરાહંદો કામ. ”

તારા ભક્તોની તારામાં પરમ ભક્તિ છે, તેથીજ તેઓ તારો ક્રમપૂર્વક લાગ થઇ શકવાનો પ્રયત્ન સંભવ છતાં પણ લોકોને જે તે બાનાં બતાવી તેઓ તારી ઉપાસનાનો લાગ કરતા નથી. તારા પરમ ભક્તોમાંનો કોઈ ભક્ત તારી ઉપાસનાનો ક્રમથી લાગ કરવાની ઇચ્છા કરી તારી ઉપાસનાનો ક્રમથી લાગ કરવા માંડે છે, પણ મનમાં તારી ઉપાસના ઘટ્ટાડવાથી ચનારી કલ્પિત હાનિઓનો સતત વિચાર કર્યા કરે છે, તેથી તેને જોઈને તું હસે છે, ને તારો ત્યાગ કરવા તે સમર્થ નથી, એમ સમજી તેને પુનઃ પ્રયત્ન વેગથી તારી ઉપાસનામાં જોડી દે છે.

તારા ઉપાસકો જ્યારે કોઈ અપરાધ કરી વગરભાડાના ઘરમાં નિવાસ કરવા જાય છે, ત્યારે ત્યાંના નિયમપ્રમાણે તેમને તારી ઉપાસનાનો ત્યાગ કરવો પડે છે, ને તેમાં તેમને તારા વિયોગથી કાંઈ પણ શારીરિક અડચણ આવતી નથી, તેથી જણાય છે કે

ભયથીજ તારો વળગાડ છૂટે છે. ત્યાં પણ પોતાના ભક્તપણામાં ન્યૂનતા ન આવે માટે તેઓ મનમાં પ્રસંગોપાત્ત તારુંજ ધ્યાન જરૂરતા રહે છે, ને જેવા વગરભાડાના ધરમાંથી મોકળા થયા કે તુરત પ્રથમ તારીજ ઉપાસનામાં તેઓ આતુર મનથી જોડાય છે !

તું ધનવાનોને નિર્ધન કરે છે, બળવાનોને બળરહિત કરે છે, ઇંદ્રિયોના સામર્થ્યને ક્ષીણ કરે છે, ને મનના સામર્થ્યને પણ હણે છે, છતાં તારા અનન્ય ભક્તો તારો લાગ કરવા લેશ પણ વિચાર કરતા નથી, તેથી તેં તેમને કોઈ અજગ ભૂરફી નાંખી છે એમ જણાય છે !

તારી અનન્ય ઉપાસના કરનારાઓમાંથી જેઓ કાંઈ સમજી શકે એવા હોય તેમને એકાંતમાં તેમના કાનમાં કહેજે કે:—“ભાઈ ! પ્રત્યેક કાર્યનો અંત હોય છે તેમ હવે તમે પણ તમારું વિશેષ હિત સાધવા મારી ઉપાસનાનો અંત લાવો, ને મારાથી શ્રેષ્ઠ પ્રકારના પદાર્થોની ઉપાસનામાં તમારા ચિત્તને જોડો. મારો કેફ ઊતરી જાય છે, ને તે વેળા તમને દુઃખાનુભવ થાય છે, પણ એક વસ્તુ એવી છે કે જેનો કેફ કદી ઊતરતોજ નથી, ને તેથી દુઃખાનુભવ પણ થતો નથી. દૃઢ મનોબળ હોય તો તમે તુરત મારો લાગ કરશો તોપણ તમને હું હરકત થવા નહિ દઉં, ને તમારું મનોબળ ઉત્કૃષ્ટ પ્રકારનું ન હોય તો ક્રમાત્ તમે મારો ત્યાગ કરશો તોપણ તમને હરકત નહિ આવવા દઉં. સારું તે તમારું. ઉજ્જયી આદિ પ્રાણાયામ, ઇષ્ટમંત્રનો જપ, સારો સંગ, ને કોઈ પણ શુભ કર્મમાં મારા વિરમરણપૂર્વક લાગ્યા રહેવું આ ઉપાયોનું જો તમે એકાદ માસ પ્રેમપૂર્વક અનુષ્ઠાન કરશો તો મારી સત્તાનું ઉલ્લંઘન કરી તમ બાહ્યસ્થિતિએ, શરીરે, ને મને સુખી થશો. તમે મારી આટલો કાળ ઉપાસના કરી તો મારો ધર્મ છે કે તમને

કાંઈ સારી શીખામણુ દેવી, તે પ્રમાણે મેં કહ્યું, હવે તમને ઠીક લાગે તેમ કરો.” આમ આશ્રિતોતું હિત કરવાનો પ્રયત્ન જોતું કરીશ તો તે ઠીક કર્યું ગણાશે.

. આ અફીણુસ્તોત્રના પાઠવડે અફીણુના અધિષ્ઠાનરૂપ પરમાત્મા અફીણુના ભક્તોઉપર કૃપા કરી તેમને અફીણુની ભક્તિથી મોકળા કરી જેની ભક્તિવડે તેમનો અબ્યુદય વા નિઃશ્રેયસ થવા સંભવ છે તેમાં જોડવા કૃપાવાન થાઓ. ધનિ શિવમ્.

॥ ॐ ॥

विजयास्तोत्र.

ॐ. आ विजयास्तोत्रलघुमालामंत्रना श्रीविवेक ऋषि, नाम-
रहित छंद, विजयादेवी देवता, मनने आनंद उपजववाना सामर्थ्य-
वाणी ऐवी प्राप्ति आ जीज, लान तथा अलानना तरंगोने ह्रीं-
डोणे माणुसना मनने ह्रींयोगिनारी आ शक्ति, अने तेना व्यसनने
त्यज देवाभां तेना लकतोना मननी निर्भंगता आ कीलक छे.

करन्यास. भोजनना समयनी पूर्वे पोताना लकतोने पोतानुं
स्मरलुध्यान कराववाना सामर्थ्यवाणी ऐ प्रमाणे अंगूठाओने नम-
स्कार, छीपरछीपर के कुंडीमां पोतानुं मर्दन थनुं देयाडी पोताना लकतोना
चित्तनुं आकर्षण करनारी ऐ प्रमाणे तर्जनीओने नमस्कार, द्रव्य
तथा समयनो दुरुपयोग करावा पोताना लकतना मनोज्ञने घटाड-
नारी ऐ प्रमाणे मध्यमाओने नमस्कार, पोताना लकतोने “लंगी”
(भांग पीनार, अन्य अर्थ लोकप्रसिद्ध छे.) ऐवुं उपनाम अपा-
वनारी ऐ प्रमाणे अनामिकाओने नमस्कार, पोताना अढावमां
ने छितारमां पोताना लकतना शरीरने भरडावनारी ऐ प्रमाणे कनि-
ष्ठिकाओने नमस्कार, अने नयणा मनना माणुसने चोटया पछी
प्रायशः तेना त्याग नहि करवाना स्वभाववाणी ऐ प्रमाणे हथे-
लीओने तथा हाथना नीचेना भागने नमस्कार.

हृदयादिन्यास. भोजनना समयनी पूर्वे पोताना लकतोने पो-
तानुं स्मरलुध्यान कराववाना सामर्थ्यवाणी ऐ प्रमाणे हृदयने नम-

રકાર, છીપરઉપર કે કુંડીમાં પોતાનું મર્દન થતું દેખાડી પોતાના ભક્તોના ચિત્તનું આકર્ષણ કરનારી એ પ્રમાણે શિરપર સ્વાહા, દ્રવ્ય તથા સમયનો દુરુપયોગ કરાવી પોતાના ભક્તના મનોબળને ઘટાડનારી એ પ્રમાણે શિખાપર વષટ્, પોતાના ભક્તોને “ભંગી” એવું ઉપનામ અપાવનારી એ પ્રમાણે કવચને હુમ્, પોતાના ચઢાવમાં ને જીતારમાં પોતાના ભક્તના શરીરને મરડાવનારી એ પ્રમાણે ત્રણ નેત્રોને વૌષટ્, અને નબળા મનના માણસને ચોટ્યા પછી પ્રાયશઃ તેનો ત્યાગ નહિ કરવાના સ્વભાવવાળી એ પ્રમાણે અસ્ત્રને ક્રૂ.

વિજ્યાની પ્રીતિ મેળવવામાટે તેના ભક્તોને પાઠ કરવામાં તથા વિચાર કરવામાં આ સ્તોત્રનો વિનિયોગ છે.

ધ્યાન. તું મનને દુઃખના વિચારોથી મોકળું કરી આનંદમાં મગ્ન કરનારી, વિશેષ આહાર કરવાનું સામર્થ્ય આપનારી, સારી રીતે મળશુદ્ધિ કરાવનારી, મગજને પોતાની શીતળતાવડે શાંત કરી સમયસર ઘાટી નિદ્રા આણનારી, તથા મનની એકાગ્રતા સધાવનારી છે, એમ સમજી તારા ભક્તો ભોજનપહેલાં તથા સાંજે નિત્ય તારું ધ્યાન ધરતા પ્રતીત થાય છે.

વિજ્યા, જ્યા, માયા, ભાંગ, લીલાગર, શંકરની ખુટી, ઠંડાઇ, ને સખજી આ તારાં પ્રસિદ્ધ નામોમાંના કોઇ પણ પરિચિત નામનું ઉચ્ચારણ કરતાં વા સાંભળતાં તારા ભક્તોના મુખઉપર એક જાતનો આનંદ છવાઇ રહે છે, ને કોઇ તારા સંબંધી વાત કરે તો તારા સેવનની આતુરતા તેમના મનમાં પ્રકટે છે, એ તારા પ્રતિ તેમનો કેવો ભક્તિભાવ છે તે સ્પષ્ટ દેખાડી આપે છે. આવા ભક્તિભાવવાળા ભક્તોવડે પૂજાયેલી તું વિશ્વમાં મહિમાવંતી છે.

શ્રીશંકરને ભાંગ પીતાં કોઇએ જોયા નથી, ને તે સ્વાત્મારામ

હોવાથી તેમને ભાંગ કે કોઈ અન્ય માદક પદાર્થ સેવવાની લેશ પણ અગત્ય નથી, છતાં તારા ભક્તો “ શંકર ભાંગ પીએ છે, માટે અમે પણ ભાંગ પીધએ છીએ, તેથી તેમાં કાંઈ દોષ કરતા નથી, તથા જે શંકરના ભક્ત હોય તેમણે શિવરાત્રિએ અવશ્ય ભાંગ પીરી જોઈએ, ” એમ કહે છે, જે તેમનું કપોલકલ્પિત કથન અન્ય અર્થને નહિ જણાવતાં માત્ર તેમની તારા ઉપરની અનન્ય ભક્તિ-નેજ દર્શાવનારું છે.

કેટલાક તને વાટીને પીએ છે, કેટલાક તને ધીમાં શેકીને ખાય છે, કેટલાક તારી મીઠાઈ ખનાવેલી હોય તે ખાય છે, કેટલાક તારું અદ્ભુત પરાક્રમ અનુભવવા જીવારનાં મૂળો તથા તાંબાનો કાટ તારી સાથે મેળવી પછી તારું સેવન કરે છે, અને કેટલાક તને બહુ વાર જળમાં ઝમોળી પછી તારું સેવન કરે છે, આમ બિન્ન બિન્ન રીતે તું તારા અનન્ય ભક્તોને તારી ઉપાસનામાં જોડે છે, તેથી ભક્તવત્સળા એવી જે તું તે તને ધન્ય છે !

તારા પરમ ભક્તો જ્યારે તારા વિશેષ સેવનથી મત્ત થાય છે ત્યારે તેમને અત્યાહાર કરવામાં આનંદ ઉપજવાથી તેમના આહારનું માપ રહેતું નથી, તે વેળાએ જો તેમને દીવાનાં દર્શન કરાવવામાં આવે તો તેઓ હસવામાં અથવા જે વેને લોકો તેને ચઢાવે તે વેને ચઢવામાં વેગવાળા પ્રતીત થાય છે, વળી તારી ઉપાસનાથી ઉપજેલી ધૂનમાં ઉન્મત્ત થયેલા તેઓને ક્યારેક પોતાનું ને પોતાની આસપાસના પદાર્થોનું કાંઈક ઠીક ભાન હોય છે, ને ક્યારેક પોતાનું ને પોતાની આસપાસના પદાર્થોનું તેમને કેવળ વિપરીત ભાન થાય છે, તથા તેમને પોતાનો જીવ ઉંડો જિતરી ગયેલો પ્રતીત થાય છે, ક્યારેક તેઓ તારા પ્રતાપથી રોવા બંધવા કે ગાવા લાગે છે,

અને ક્યારેક તેમનું માથું ભારે થઈ તેઓ વમન પણ કરે છે, છતાં તેઓ તારામાં દોષદર્શન કરતા નથી, ને તારા સેવનથી વિમુખ થતા નથી, એ તેમની તારાપ્રતિ અનન્ય ભક્તિ નહિ તો ખીજું શું કહેવાય ?

કેટલાક ઝવેરીઓ મોતી તથા રતનાદિની પરીક્ષા કરવામાટે પોતાના ચિત્તને એકાગ્ર કરવામાં તારા સેવનની અગત્ય માને છે, કેટલાક નામધારક યોગાભ્યાસીઓ ધારણા તથા પ્રાણાયામના અભ્યાસમાં બેસવા પહેલાં તારી ઉપાસનાની આવશ્યકતા માને છે, કેટલાક વિદ્યાર્થીઓ પાઠ ગોખવા બેસવા પહેલાં ને કેટલાક લેખકો લેખ લખવા બેસતા પહેલાં તારી સેવાની અગત્ય સ્વીકારે છે, અને કેટલાક નિત્ય પ્રાતઃકાળમાં વા ભોજનપહેલાં તારા સેવનથી ઉપકાર થવાનો સંભવ જણાવે છે, આ સર્વને તે તારી સંમોહનીશક્તિવડે ભ્રમિત કરી દીધા છે, એમ વિવેકીઓને સ્પષ્ટ જણાય છે, છતાં તારા ભક્તો પોતે ભ્રમને વશ થયા છે એમ લેશ પણ માનતા નથી, એ તેમને તારા સેવનથી પ્રાપ્ત થયેલી નવી યુક્તિનો પ્રભાવ છે !

તારું સેવન કરીને ધ્યાન કરવા અથવા પ્રાણાયામ કરવા બેઠા પછી તારા ભક્તોનું મન વારંવાર સ્તબ્ધીભાવનો અનુભવ કરે છે, અને કોઈ કોઈ વાર તેમનું મન વિવિધ મનોરાજ્યોનો પણ અનુભવ કરે છે, તેથી જાગૃતમાં તુરિયાવસ્થાનો અનુભવ કરવાનો તેમનો ઉદ્યોગ સફળ થતો નથી, છતાં તારું સેવન કર્યા પછી ધ્યાન અથવા પ્રાણાયામ સારી રીતે કરી શકાય છે એમ જોઈ ખીજને કહે છે તે તારા ભક્તો પોતે પોતાને ઠગે છે, ને તે તેમની મૂર્ખાઈ જોઈ પું પોતાના મનમાં હસે છે, એ ચોખ્ખું છે.

તારા પ્રસિદ્ધ પરમભક્તો જ્યારે તારા જળનો લોટો પી પુષ્કળ

આહાર કરી પછી સાંજની વેળાએ પોતાના પેટમાં ભરેલા વિશેષ આહારને પચાવવા બગીચીમાં (નાની વાડીમાં) દંડ પીલતા હોય છે, વા અન્ય વ્યાયામ કરતા હોય છે, કિંવા તારા સેવનથી ઉત્પન્ન થયેલી અર્ધ ઉન્મત્તદશામાં પોતાના પ્રાપ્ત યજમાનની ને જમના-મૈયાની જય બોલતા હોય છે, ત્યારે તેમના શરીરાદિની સ્થિતિ ધ-ચ્છવાયોગ્ય પ્રતીત થતી નથી, એ વાત તારા અલકતોને સુસ્પષ્ટ છે. તારું વંશપરંપરા સેવન કરવાથી બુદ્ધિની કેવી મંદતા થાય છે તેના ઉદાહરણરૂપ તારા પ્રસિદ્ધ પરમ ભકતો છે, જે ભકતો તારો અગાધ મહિમા સમજી નિત્ય તારા સેવનમાંજ પરમાનંદ માને છે.

તારા અનન્ય ઉપાસકો આખી પૃથિવીઉપર તારું વાવેતર થાય, જ્યાં જ્યાં તેઓ દૃષ્ટિ કરે ત્યાં ત્યાં તારી તેમને પ્રતીતિ થાય, પીવાના જળમાં તારો સદ્ભાવ હોય, અને જમવાના પદાર્થોમાં ને વિશેષે ભજ્યામાં તારો સદ્ભાવ હોય તો ઠીક એમ ધ્રુવે છે. તેઓ તારામાં પોતાની ભક્તિ જણાવવા આવાં અને અને મળતાં વચનો પ્રસંગોપાત્ત બોલે છે:— “ ભંગ ઐસી છાનીએ, જૈસા ધાડા કીચ; ધરકે જાને મર ગયે, આપ નશાકે પીચ. ” “ ગંગભંગ દોઉ બહીન હૈ, રહત સદા શિવસંગ; મુઆં તારિણી ગંગ હૈ, ઝીંદાં તારિણી ભંગ. ” ને “ કુંડી કુતકાકેં બજા ઐ દેખ દુક કુદરતકા ખેલ, છોડ સખ કામોકેં ગાફીલ, ભંગ પી ઐ દંડ પેલ. ”

ઉત્તર હિંદુસ્થાનના ઘણા ભાગમાં સાધુઓના અખાડામાં, બ્રાહ્મણઆદિ ગૃહસ્થોના ઘરમાં, અને બિનાળાના ને શરદ્ગતુના દિવસોમાં બાગોમાં તને છીપર તથા ઉપરવટણાની વચ્ચે વારંવાર લઢાતી જોઈ તારાપર તે લોકોનો કેટલો ભાવ છે તે કાઢના સૂચ-વ્યાવિનાજ જોનાર માણસને સ્પષ્ટ થાય છે. તારા ભકતો પ્રાયશઃ

પોતાનું વ્યાવહારિકપારમાર્થિક કર્તવ્ય ભૂલી દીનમનવાળા થઇ તારા સેવનમાં તત્પર થઇ જાય છે, એ જોઇ તારી ઉપાસનામાં નહિ પ્રવૃત્ત થયેલા બીજાઓને ભલે આશ્ચર્ય વા ખેદ થાય, પણ તેથી તારો મહિમા તેમને વિશેષ સ્પષ્ટ થાય છે, એમાં શક નથી.

દેહાભિમાન, પ્રાપ્ત દુઃખ, કિંવા ઉદાસીનતાને મનમાંથી દૂર કરવામાટે જોયો તારા સેવનની પોતાને માટે આવશ્યકતા ધારતા હોય તેમણે તારા સેવનને બદલે પરમાનંદરૂપ પરમાત્માનું સ્મરણ કરવું એજ શુભ ને દુઃખરહિત ઉપાય છે, છતાં તારા ભક્તોએ તારી સતત ઉપાસનાવંડે પોતાના હૃદયની આંખો ખોલ નાંખેલી હોવાથી તેઓને આ હિતકર રાજમાર્ગ સૂઝતો નથી.

વિજ્યા, જ્યા, ને માયા એ તારાં મુખ્ય નામોનો અન્ય અર્થ બ્રહ્મને આશરે રહી તેમાં કલ્પિત જગત્ દેખાડનારી અવિદ્યા એવો પણ થાય છે એમ તારા ભક્તોને સમજાવી તેમને તારા વ્યસનનું ઉલ્લંઘન કરાવી તારા અધિષ્ઠાનરૂપ બ્રહ્મથી યથાશક્તિ અભેદ પામતાં શીખવી તેમને કૃતાર્થ કરવા દયાળુ થજો. અવિદ્યા જેમ જીવનું કૂટસ્થ એટલે પારમાર્થિક સ્વરૂપ ભૂલાવી તેમાં તેને હર્ષશોકવાળું અન્યરૂપ દેખાડે છે, તેમ તું પણ પ્રાયશઃ જીવના વ્યાવહારિક સ્વરૂપનું જ્ઞાન ભૂલાવી તેમાં તેમને પ્રાતિભાસિક એટલે કલ્પિત રૂપ દેખાડીને દુઃખી કરે છે, માટે તું પણ અવિદ્યાના જેવા સ્વભાવવાળી છે. તારા ભક્તોઉપર નિરંતર વિજય મેળવનારી હે વિજયે ! હવે તું તારા દીન ભક્તોઉપર દયા કરી તેમને તારા સેવનમાંથી મુક્ત કરવારૂપ તેમનો ઉદ્ધાર કર, ને તેઓ જો પોતાના કાંઈ દુઃખની શાંતિમાટે તારું સેવન કરવાની અગત્ય જણાવે તો તેમને તે દુઃખની શાંતિમાટેનો કાંઈ નિર્દોષ ને સુગમ ઉપાય કાંઈ યોગ્ય પુરુ-

પદ્મારા જાણી લઇ તેનું અદ્વય કાળ અનુસરણ કરી સુખી થવાની રહ્યના આપ.

ગાંજે ને ચરસ (ભાંગના પાકેલા છોડમાંથી નીકળતો ગુંદજે. વો કૃષ્ણ પદાર્થ) પણ તારાં સંતાન છે. તેમની ઉપાસનાથી પણ તેમના ઉપાસકો પોતાનું ને જગતનું જ્ઞાન જૂલે છે, ને ઊધરસઆદિ રોગોને અધીન થાય છે. ગાંજ તથા ચરસના ઉપાસકોને પણ તું તેમના અપકારકપણાનો સ્પષ્ટ બોધ આપી તેમને સમયનો ને દ્રવ્યનો સદુપયોગ કરવા સૂચવજે, ને તેમને મળેલી “ ગંજેરી ” ની ને “ કૃષ્ણ ” ની પદ્ધતિમાંથી મોકળા કરજે.

માણસનો મોટો ભાગ બહુધા ટેવનો ગુલામ છે. ટેવ પડવા ન દેવી એ સહેલું કામ છે, પણ પડેલી ટેવ છોડી દેવી એ આ જગતમાં ધણામાં ધણું કઠણ કામ છે, તેમાં પણ કોઈ જનતની કુટેવ પાડવી એ બહુ સહેલું કામ છે, પરંતુ પડેલી કોઈ પણ કુટેવને ત્યજવી એ ધણામાં ધણું કઠણ કામ છે. આ કુટેવથી કાંઈ પણ લાભ નથી, ને આ કુટેવ સર્વથા અપકારકજ છે, એમ જાણ્યા છતાં પણ કુટેવના ભયંકર ખાડામાં પડેલા ધણા માણસો તે કુટેવરૂપ ખાડામાંથી બહાર નીકળી શકતા નથી, માટે હે વિજયે ! તારા તથા તારા સંતાનના સેવનરૂપ કુટેવમાં પડેલા તારા સર્વ ભક્તોને ધૈર્ય તથા સાવધાનતા રાખવાનું સૂચવી ત્રણમાંથી કોઈના પણ નિત્ય સેવનરૂપ કુટેવને ત્યજવા ધણામાં ધણા સદાગ્રહપૂર્વક પ્રયત્ન કરવાનું સૂચવજે, નહિ તો તેઓ પડેલી કુટેવરૂપ અત્યંત ઉંડી ખાઈમાંથી કદી પણ નીકળી શકશે નહિ. ઇતિ શિવમ્.

સમાપ્ત.

